

Sygn. akt VI Ka 26/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – SSO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SSO Klara Łukaszewska

SSO Barbara Żukowska

Protokolant Małgorzata Pindral

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2014r.

sprawy K. Z.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 22 października 2013 r. sygn. akt II K 913/13

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego K. Z. uznając apelacje skazanego i jego obrońcy za oczywiście bezzasadne;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. R. kwotę 147,60 zł w tym 27,60 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 26/14

UZASADNIENIE

K. Z. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10 lutego 2005r. w sprawie II K 857/04 za czyn z art. 281 k.k. i art. 157 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 25 października 2004r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat;

następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20 lutego 2008r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności,

2. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 9 listopada 2011 r. w sprawie II K 1547/11 obejmującego kary wymierzone w wyrokach:

a. zaocznym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 27 listopada 2007r. w sprawie VII K 1205/07 za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w okresie od 27 maja 2007r. do 30 maja 2007r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat;

następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 16 września 2011r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

b. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 7 kwietnia 2008r. w sprawie II K 77/08 utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 19 sierpnia 2008r. w sprawie VI Ka 338/08 za czyn z art. 280 § 1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 12 listopada 2007r. na karę 2 lat pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono mu okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 19 grudnia 2007r. do 13 marca 2008r.;

c. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30 czerwca 2008r. w sprawie II K 5/07 za czyn z art. 190 § 1 k.k. popełniony w nocy z 22 na 23 lipca 2006r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w nocy z 22 na 23 lipca 2006r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, za które wymierzono mu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat;

następnie postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 23 września 2011r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

za które wymierzone mu karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 6 maja 2011r. w sprawie II K 218/11 za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 23 października 2010r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie II K 1054/11 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 9 maja 2011 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności na poczet, której zaliczono mu okres zatrzymania w dniu 13 maja 2011 r. oraz orzeczono wobec niego środek karny w trybie art. 46 § 1 k.k. poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej A. M. kwotę 400 złotych;

5. Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 25 września 2012 r. w sprawie II K 832/12 za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. za czyn popełniony w dniu 21 maja 2011 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz orzeczono wobec niego środek karny w trybie art. 46 § 1 k.k. poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. W. kwotę 1.655,10 złotych;

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 22 października 2013r. w sprawie II K 913/13:

I. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. wymierzone skazanemu K. Z. wyrokami opisanymi w pkt 4 i 5 części wstępnej wyroku kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył mu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu K. Z. na poczet orzeczonej kary łącznej okres zatrzymania w dniu 13 maja 2011 r. oraz wszystkie okresy odbytych dotychczas kar pozbawienia wolności zaliczone na poczet kar jednostkowych w wyrokach podlegających połączeniu,

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. pozostałe, nie podlegające łączeniu, orzeczenia zawarte w wyrokach opisanych w pkt 4 i 5 części wstępnej wyroku pozostawił do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie wyroku łącznego w zakresie wyroków opisanych w pkt 1,2 i 3 części wstępnej wyroku,

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił w całości skazanego K. Z. od zapłaty kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego obciążając nimi Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł skazany oraz jego obrońca.

Obrońca skazanego w złożonej apelacji zarzucił:

1. błąd w ustaleniach stanu faktycznego przyjętego za podstawę wydania zaskarżonego orzeczenia mogącego mieć wpływ na treść wydanego wyroku tj. przyjęcie przez Sąd, że skazany nagradzany był nagrodami regulaminowymi jednokrotnie, podczas gdy z opinii zakładu karnego wynika, że w międzyczasie nagradzany był pięciokrotnie,
2. rażąco niewspółmierność orzeczonej skazanemu kary pozbawienia wolności „wymiarze zbliżonym do asperacji”

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I części dyspozytywnej i wymierzenie skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu pełnej absorpcji.

Powyższy wyrok zaskarżył również skazany K. Z.. W osobiście sporządzonej apelacji nie sprecyzował on zarzutów stawianych zaskarżonemu rozstrzygnięciu. Z treści apelacji wynika, iż zarzuca on wymierzonej karze łącznej nadmierną surowość. Wskazał, iż w trakcie postępowania przed sądem nie posiadał obrońcy i w związku z tym nie mógł w skuteczny sposób przedstawić swojego stanowiska. Podniósł nadto, że wymierzenie mu niższej kary uzasadnione jest tym, że ma schorowaną babcię, która jest osobą w starszym wieku i mógłby się nią zaopiekować.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Obydwójskarżący nie kwestionowali w swoich apelacjach sposobu połączenia kar dokonanego przez sąd meriti. Zauważyć tylko należy, że w sposób prawidłowy sąd rejonowy uznał, iż w niniejszej sprawie zaistniał tzw. zbieg realny obejmujący przestępstwa, za które K. Z. został skazany w sprawach II K 1054/11 i II K 832/12 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Prawidłowo również sąd ten rozstrzygnął o umorzeniu niniejszego postępowania w zakresie objęcia niniejszym wyrokiem kar orzeczonych za czyny, za które K. Z. był skazany w sprawach II K 857/04, VII K 1205/07, II K 77/08, II K 5/07 oraz II K 218/11 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Były już one bowiem przedmiotem postępowania o wyrok łączny w sprawie II K 1547/11 zakończonym wydaniem prawomocnego wyroku z dnia 9 listopada 2011r. W tej części zaistniała zatem ujemna przesłanka procesowa w postaci powagi rzeczy osądzonej (art.17§1 pkt.7 k.p.k.)

W sprawie II K 1054/11 K. Z. skazany został za przestępstwo z art. 278§1k.k. w zw. z art. 64§1k.k. popełnione w dniu 9 maja 2011r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, w sprawie zaś II K 832/12 za przestępstwo z art. 286§1k.k. i art.270§1k.k. w zw. z art.11§2k.k. w zw. z art.64§1k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności popełnione w dniu 21 maja 2011r.

Rażąca niewspółmierność kary w rozumieniu art.438 pkt 4 k.p.k. zachodzi wówczas, gdy orzeczona kara bądź suma zastosowanych kar zasadniczych i środków karnych wymierzonych przez sąd za przypisane oskarżonemu przestępstwo nie uwzględnia należyte stopnia szkodliwości społecznej czynów oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma uczynić w stosunku do osoby skazanej. Innymi słowy, tylko wtedy można uznać, że przesłanka rażąco niewspółmierności kary jest spełniona, jeśli z punktu widzenia nie tylko sprawcy (przy wymiarze kary łącznej w odrębnym postępowaniu – skazanego), ale i ogółu społeczeństwa, kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość.

Oczywistym jest, iż zmiana kary w instancji odwoławczej nie może następować w każdym przypadku, lecz wyłącznie wówczas, gdy kara orzeczona nie daje się akceptować z powodu różnicy między nią a karą sprawiedliwą, różnicy o randze zasadniczej rażącej. Taka sytuacja – w ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie nie występuje.

Powszechnie przyjmuje się bowiem, iż skrajne sposoby konfigurowania kary łącznej – pełna kumulacja i pełna absorpcja są stosowane w sytuacjach wyjątkowych, które to nie występują w realiach niniejszej sprawy. W

orzecznictwie sądowym oraz piśmiennictwie wskazuje się, iż przy wymiarze kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym należy brać pod uwagę : - ścisłość związku podmiotowo – przedmiotowego zachodzącego między przestępstwami, za które wymierzono podlegające łączeniu kary jednostkowe, - okoliczności, które zaistniały po wydaniu łączonych wyroków, - dyrektywy prewencji ogólnej i indywidualnej (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 11.02.1975r., I KR 292/75, OSNKW 1976, z. 10-11, poz. 128; wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 10.10.1991r., II Akc 127/91, KZS 1991, nr10, poz.10 i z 30.09.1998r. II AKa 191/98, Prok. i Pr. z 1999r., nr4, poz. 24; wyrok Sądu Najwyższego z 25.10.1983r., IV KR 213/83, OSNKW 1984, z. 5-6, poz. 65 oraz G. Całkiewicz, Dyrektywy wymiaru kary łącznej orzekanej wyrokiem łącznym, Palestra z 2006r., nr 7-8, s. 66-81). Pisemne motywy zaskarżonego wyroku wskazują, że Sąd I instancji kryteria te miał na uwadze wymierzając za pozostające w zbiegu realnym karę łączną, którą z całą pewnością nie sposób uznać za karę rażąco, niewspółmiernie surową. Przekonują w tej mierze argumenty Sądu Rejonowego zawarte w pisemnym uzasadnieniu o zastosowaniu wobec skazanego K. Z.przy wymiarze kary za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym zasady asperacji.

Należy zauważyć, że w niniejszej sprawie sąd dysponował możliwością wymierzenia skazanemu K. Z.kary łącznej w wymiarze od najsurowszej z kar jednostkowych – 1 roku pozbawienia wolności wymierzonej za czyn z art. 278§1kk w zw. z art. 64§1k.k. w sprawie II K 1054/11 Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze – do ich sumy, tj. 1 roku i 6 miesięcy. Trafnie sąd orzekający zauważył, iż pozostające w zbiegu przestępstwa godziły w różne dobra chronione (przeciwko mieniu , jak też przeciwko dokumentom)

W tej sytuacji zastosowanie zasady asperacji (częściowej absorpcji) w sposób dokonany przez Sąd Rejonowy – wymierzenie kary odpowiadającej połowie sumy kar jednostkowych – kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności jest ze wszech miar zasadne.

Wobec powyższego zarzuty stawiane zaskarżonemu wyrokowi w apelacji obrońcy (odnośnie błędnego ustalenia ilości nagród regulaminowych otrzymanych przez skazanego) oraz osobistej apelacji oskarżonego (odnośnie jego sytuacji rodzinnej) nie zasługują na uwzględnienie, a zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Wobec ustanowienia skazanemu obrońcy z urzędu Sąd Okręgowy na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982r. prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. R. kwotę 147,60zł. w tym 27,60zł. tytułem podatku od towarów i usług albowiem koszty tej obrony nie zostały opłacone.

Z uwagi na trudną sytuację materialną Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze (art.624§1 kpk w zw. z art.634kpk).

Wyk. J.K.